

שולחן ערוך חושן משפט הלכות שמירת נפש סימן תכז סעיף ח

(1)

סעיף ח

(כ) וכן כל מכשול שיש בו סכנת נפשות, מצות עשה להסירו ולהשמר ממנו ולהזהר בדבר יפה, ו'
שנאמר: השמר לך ושמור נפשך (דברים ד, ט). ז' ואם לא הסיר והניח המכשולות המביאים לידי
סכנה ביטל מצות עשה (יא) ועבר בלא תשים דמים (דברים ד, ט) (ז).

שולחן ערוך חושן משפט הלכות שמירת נפש סימן תכז סעיף י

(2)

סעיף י

(ס) כל העובר על דברים אלו וכיוצא בהם, ואמר: הריני מסכן בעצמי ומה לאחריים עלי בכך, או: איני
מקפיד בכך, (ע) מכין אותו מכת מרדות, (פ) והזהר מהם עליו תבא ברכת טוב (צ).

באר הגולה חושן משפט סימן תכז ס"ק צ

(3)

צ. נלע"ד הטעם שהזהירה התורה על שמירת הנפש הוא מטעם שהקב"ה ברא את העולם בחסדו
להטיב להנבראים שיכירו גדולתו ולעבוד עבודתו בקיום מצותיו ותורתו כמו שאמר הכתוב [ישעיה
מג ז] כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו וכולי וליתן להם שכר טוב בעמלם והמסכן את עצמו כאלו
מואס ברצון בוראו ואינו רוצה לא בעבודתו ולא במתן שכרו ואין לך זלזול אפקיהותא יותר מזה
ולשומעים יונעם ויהי נועם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו, ברוך ה' לעולם אמן ואמן:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות יום הכיפורים סימן תריח סעיף ג - ד

(4)

סעיף ג

(ט) ה' (י) ואם החולה ורופא אחד עמו אומרים שאינו צריך, ורופא (אחר) אומר: צריך; (ז) או שהחולה
אינו אומר כלום (ח) ורופא אחד אומר: צריך, ושנים אומרים: אינו צריך, אין מאכילין אותו.

סעיף ד

(ח) אם שנים אומרים: צריך, ב' אפילו מאה אומרים: אינו צריך, ואפילו החולה אומר עמהם שאינו
צריך, מאכילים אותו (יא) מאחר ששנים אומרים: צריך. הגה: < ד' > וה"ה אם החולה ורופא אחד עמו אומרים:
צריך, (יב) אע"פ שמאה רופאים אומרים: אינו צריך, מאכילין אותו (טור), ג' ולא חיישינן דהחולה אומר: צריך משום דמאמין לרופא
זה שאומר: צריך (בי בשם מהר"א).

משנה ברורה סימן תריח ס"ק י - יב

(5)

(י) ורופא אחד אומר צריך וכו' - ואם הרופא ההוא [יד] הוא מופלג בחכמה יותר מאחרים
חוששין לדבריו להאכילו אף שהם רבים נגדו [טו] אבל אם המופלג אומר א"צ ושנים שאין מופלגים
אומרים צריך הולכין אחר רוב מנין ומאכילים אותו:
(יא) מאחר ששנים וכו' - ר"ל דתרי כמאה חשיבין ולא אזלין בתר רוב דעות בסכנת נפשות:

תפארת ישראל (אבות פ"ג בועז אות א') ש"החסיד יענער" שהמציא את

(6)

החיסון הוא מחסידי אומות העולם ובדין הוא שיטול שכרו לעולם הבא על שהציל
אלפים ורבבות מרדת שחת.

(מס' יומא פ"ח בועז אות ג'), דאף שגם בחיסון יש סכנה מסויימת

ויש מי שמתו ע"י לקיחת החיסון, כיון שבמניעת החיסון הסכנה גדולה לאין ערוך, אכן
יש להתחסן.

ואחד מרבני הזמן, רבי אברהם המבורג שהיה רב בהאג ואח"כ בלונדון פרסם ספר בשם עלים לתרופה שבו דן בשאלה זו וליקט כמה תשובות של רבני הזמן וכולם כאחד ענו ואמרו שיש לקחת חיסון זה אף שבזמניהם ידעו שיש איזה אנשים שאכן מתו כתוצאה מהחיסון.

שו"ת זרע אמת (ח"ב סימן ל"ב) התכתב עם חכם אחד רבי חיים יהודה גירון רצוא ושוב בשאלה זו. פקפק השואל אם מותר לקחת חיסון זה כיון שיש בו סכנה ויש שמתו על ידו, אף אם סכנה רחוקה היא, והזרע אמת השיב בארוכה ובתחילת דבריו אכן פקפק אם מותר לאדם להכניס עצמו בידיים לספק סכנה כדי להמנע מספק סכנה שעדיין רחוקה ממנו ולא חלה בו, אך בסו"ד הסיק דכיון שאילולי החיסון הסכנה גדולה לאין ערוך מהסכנה שע"י החיסון עדיף לקחת את החיסון.

(8) זבחי צדק (יו"ד קט"ז אות מ"א)
אנן בדידן תהילות לאל יתברך
יש לנו רופאים מומחים ע"ז שעושים הברכה ולא ניזוק אדם מעולם וכן מעשים בכל יום

(9) כף החיים (יו"ד שם ס"ק ס')
ועתה נתחכמו יותר
הרופאים שעושין זריקה ע"י מחט ביד הילדים, ועי"ז אין מוציאין הילדים חולי אבעבועות".

הלכה אלק (10)

ולגבי החיסון נגד הקורונה, בבדיקות שנערכו ע"י החברות המייצרות תוך שקיפות מלאה ופיקוח ע"י גורמים חיצוניים השתתפו כשמונים וחמשה אלף איש, כמחציתם קיבלו את החיסון וכמחציתם קיבלו תחליף עקר, מעשרות האלפים שלקחו את החיסון לא נמצא אף אחד שמת כתוצאה מהחיסון. מהקבוצה שקיבלה את התחליף נפטרו ששה אנשים ומאלה שקיבלו את החיסון נפטרו שנים בלבד.

ולגבי שני המתים שקיבלו את החיסון לא אובחן שום קשר בין סיבת המות ובין החיסון. לדעת כל המומחים על אף המהירות שבפיתוח החיסון ואישורו, חיסון זה הוא מן היעילים והבטוחים שפותחו מאז ומעולם.

ומשום כ"ז נראה דכך נאה וכך יאה, וראוי להתחסן בחיסון זה.

ואף שלא אוכל לומר שיש חובה להתחסן בחיסון זה, והרוצה להמשיך וללבוש מסכה ולהתרחק מחברתם של בני האדם כדי להגן על עצמו ועל סביבתו, זכותו לעשות כן, אבל נראה לכאורה דככל שיותר אנשים יתחסנו ואנשים ירגישו בטוחים יותר יפלו המחיצות בין איש לרעהו ותגבר הסכנה, ומשו"כ נראה שראוי להתחסן וזו ההנהגה הנכונה לפי ההלכה ומדות החסידות.